

**Oponentský posudek diplomové práce Veroniky Švecové
„Postup live cinema v současném českém loutkovém divadle“
předkládané v roce 2022 na KTK DAMU**

Autorka formuluje cíl práce jako snahu nalézt odpověď na otázku, „zda může být live cinema loutkovým principem“ (s. 8) a v závěru si na ní odpovídá tak, že „live cinema může v některých případech fungovat jako loutkářský princip a dokonce naplnit podstatu definice loutky jako funkce“ (s. 64). K této odpovědi Švecová směřuje srozumitelnou, jasně strukturovanou cestou skrze celý text, jež tak působí až na některé detaily velmi kompaktně.

Práce je uspořádána do dvou hlavních kapitol, přičež v první se autorka věnuje nejdříve zkoumání toho, jak může být vymezeno loutkové divadlo i loutka jako jeho stěžejní komponent (2.1), a následně pro práci ústřednímu pojmu live cinema, který nahlíží z několika perspektiv: jeho původ ve filmovém diskurzu (2.2.1), historii používání filmového média v dějinách především českého divadla (2.2.2), uvedení a rozvíjení pojmu v české divadelní praxi jeho nejviditelnější proponentkou Petrou Tejnorovou (2.2.3) a několik nejvýraznějších příkladů užití live cinema v českém činoherním divadle (2.2.4). Druhá kapitola je tvořena úvodním oddílem představujícím nejvýraznější české tvůrce loutkového divadla, v jejichž práci se prvky live cinema vyskytují (3.1), kapitolou sloužící jako úvodní úvaha nad principy a důsledky používání live cinema v loutkovém divadle (3.2) a stěžejní kapitolou (3.3) představující jednotlivá témata či postupy vážící se k live cinema v loutkovém divadle, které autorka identifikovala na základě jí vybraných a zkoumaných inscenací.

První z popisovaných kapitol je velmi uceleným a přitom s ohledem na formát diplomové práce svým rozsahem a hloubkou adekvátním vzhledem do zkoumané divadelní praxe se silným zřetelem k divadelní a fakultativně filmové teorii. Vůči druhé by bylo možné namítnout, že po úvodním představení tvůrců se částečně ztrácí do té doby srozumitelná struktura práce. Zvláště působí i členění poslední podkapitoly (3.3) na jednotlivé oddíly, které ovšem již nemají číslování a nejsou tak zahrnuty do obsahu práce, což mohlo být důsledkem jejich různorodé délky, ovšem nabízí se otázka, zda nebylo možné některé sloučit do ucelenějších podkapitol.

Metodologicky je práce ve své první půlce vystavěna velmi srozumitelně, autorka se zbytečně nezabývá detaily, které by stály mimo zvolené téma a nabízí tak velmi přehledný vhled do problematiky live cinema jakožto termínu i praxe. Problematictější se jeví druhá část, respektive její závěrečná – a pro cíl práce nejdůležitější – kapitola (3.3), která působí bez metodologického vysvětlení jako sumář autorčiných postřehů; nutno ovšem dodat, že velmi precizních a argumentovaných. Tento sumář je v jednotlivých postřezích podnětný, k centrální výzkumné otázce se ovšem váže spíše intuitivně a právě jako soubor jednotlivých postřehů, u kterých není patrné, podle jakého klíče byly vybrány a jakým způsobem se vztahují k závěru, tj. odpovědi na v úvodu položenou výzkumnou otázku.

Autorka při odpovědi na ní využívá jako oporu především inscenaci *Bílý tesák*, u které se táže, zda je stále možné uvažovat o loutkovém divadle, i když v ní nedochází k žádné manipulaci s loutkami či objekty. Svou odpověď opírá o pojetí loutky jakožto funkce u J. Etlika, a navrhuje odpověď, že prostředky live cinema mohou být prostředky loutkovými, pokud jsou jako takové, tj. v funkci loutky, použity. Toto tvrzení je vzhledem k srozumitelné a logicky vedené argumentaci zcela jistě možné přijmout. Na druhou stranu se ovšem nabízí otázka, zda by jen s lehce odlišnou argumentací nebylo možné tvrdit, že se jedná o obecně divadelní přístup a zda je nejvýhodnější uvažovat o takovémto používání live cinema jako o realizaci loutkové funkce.

Práce má vysokou jazykovou i stylistickou úroveň, pracuje ukázkově s citacemi a zdroji (zde by bylo možné podotknout, že kapitola 2.2.2 by snesla silnější oporu v uvedení zdrojů, ze kterých prezentovaná tvrzení vycházejí) a je i vzhledem k nárokům kladeným na diplomové práce metodologicky na adekvátní úrovni.

Předloženou práci doporučuji k obhajobě a navrhuji udělení hodnocení A.

Ve Varšavě 10. června 2022

MgA. et MgA. Lukáš Brychta, Ph.D.